

„Dan heb je er dubbel profijt van. De „dame” zal zeker aan jou gezelschap de voorkeur geven boven het mijne, maar ik laat het er niet bij.”

„Geef mij den arm, Rose! Ik heb 't recht haar te verdedigen en te beschermen.”

„'t Recht, wie geeft je dat recht?”

Frank zag hem aan, hij bewoog reeds zijne lippen om iets te zeggen, maar Rose Marie kwam tusschen beide.

„Ik dank u mijnheer Van Haeren,” zeide zij, „'t is mooi van u dat u de

Rose Marie keerde zich om en herkende Frank.

dienstbode van uw zuster verdedigt. Laat u mij gerust gaan, er zullen van hier tot de Plantage geen brutale menschen meer gevonden worden, die 't mij lastig maken.”

Zij boog even en verwijderde zich haastig.

„Emile,” sprak Frank, „je vergist je in haar.”

„Zoo lang ik in haar een braaf meisje zag, heb ik haar gerespecteerd, maar ik heb gezien, hoe je haar tegenkwam, blijkbaar ten gevolge van een afspraak, hoe je samen opwandelde en teeder afscheid nam. Is 't wonder, dat ik haar nu durf behandelen als... als elk ander.”